

מ"ת 23081/10/15 - מדינת ישראל נגד ס' א' נ'

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 23081-10-15 מדינת ישראל נ' א' נ' (עציר)

בפני כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון
המבקשת מדינת ישראל על-ידי יחידת תביעות ירושלים - עו"ד רונית ישי
נגד
המשיב ס' א' נ' על-ידי ב"כ עו"ד מאזן איוב

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים.

רקע

1. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ואיומים. כפי הנטען, ביום 11.10.15 על רקע דין ודברים בין המשיב לבין רעייתו, ובעודה יושבת על מיטה, הניח כרית על פניה, התיישב עליה ושם את ידו על פיה. היא זעקה לעזרה ואז שרטה המשיב בידה ואיים שיהרוג אותה. בהמשך, כשהלכה למטבח, נטל קומקום עם מים רותחים, איים לשפוך אותם על פניה ואחר שפך מים רותחים על ידה. בנוסף איים שאם תפנה למשטרה ישלח אנשים לשחוט ולשרוף אותה. למתלוננת נגרמו כוויה ושריטות.

ראיות לכאורה

2. ההגנה חלקה על קיומן של ראיות לכאורה. עינתי בתיק הראיות וצפיתי בסרטון ובתמונות שבו. איני יכול לקבל את טענות ההגנה.
3. האישום מבוסס על דברי רעייתו של המשיב, ג' א' (להלן "המתלוננת"). בהודעה מיום 11.10.15 תארה את ההתרחשויות מושא האישום. המדובר בתיאור מפורט, שהולם את העובדות הנטענות בכתב האישום. בכלל זה ניסיון החניקה באמצעות כרית תוך איום להמית את המתלוננת (ש' 23 להודעתה האמורה), שפיכת המים הרותחים עליה והאיומים הנלווים (ש' 50 ואילך). בהודעת המשך מיום 12.10.15 עומתה עם טענות המשיב לפיהן לא איים עליה והיא ששפכה את המים הרותחים על ידה, ושללה אותן.
4. לגרסת המתלוננת תימוכין. כך בתמונות שבתיק החקירה המתעדות כוויות ברורות ונראות לעין על ידה השמאלית, ובהערות החוקר במהלך חקירתה אשר הבחין באותן כוויות. אלמנט נוסף עניינו בהודעתו של השוטר נעמאן פארס, שהגיע לבית הזוג בעקבות קריאה, זיהה את המשיב עומד בחלון ומתאר כיצד "כשהתקרבתי לחלון, ישר האישה התחילה לצרוח הצילו אותי הוא מנסה להרוג אותי". כשנכנס לבית מסרה המתלוננת דברים מקבילים לאלה שמסרה בהודעתה.
5. מנגד מצויה הכחשת המשיב. מובן כי שלב הראיות לכאורה אינו השלב להכריע במהימנות גרסאות. אציין

רק כי טענתו של המשיב לפיה המתלוננת שפכה את המים הרוחתים על זרועה-שלה, ולאחר שניסה להרחיק ממנה את הקומקום חזרה ותפסה אותו ושפכה את יתר המים הרוחתים על ידה (ש' 19-23 להודעתו) איננה טענה פשוטה להוכחה, וודאי שלא ניתן להתרשם לאורה מגרסה מוצקה המספקת משקל-נגד לראיות התביעה.

6. ההגנה מיקדה את טיעונה בניסיון לפגום במהימנות התלונה. כידוע, שלב הראיות לכאורה אינו, ככלל, השלב בו תיבחנה טענות מעין אלה. מקומן בהליך העיקרי, אלא אם מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים ומחלישות באופן משמעותי את תשתית הראיות (ראו לאחרונה בש"פ 6523/15 **מדאח נ' מדינת ישראל** (12.10.15)). במקרה דנן מדובר, כאמור, בתלונה הנתמכת בדברי השוטר ובסימנים פיזיים על המתלוננת. הדבר מעצים את הקושי להיזקק לשאלות המהימנות.

7. הוספתי ועיינתי בטענות עצמן. המדובר בנושאים שאינם במוקד המחלוקת, ואין בהם להשליך על עצמת הראיות לכאורה. כך הטענה לפיה לא סביר שהמתלוננת שהתה עם המשיב בבית נעול אם חששה ממנו, שאינה מרכזית ואף אינה הולמת את טענת המתלוננת לפיה הדלת לא היתה נעולה במפתח (ש' 10 להודעה מיום 11.10.15). כך גם הטענה לפיה מצב המיטות הנראה בסרטון לא מתיישב עם נסיון חניקה עליהן. צפיתי בסרטון, ואיני סבור כי מראה המיטות שולל את תיאורי המתלוננת לעניין השימוש שעשה המשיב בכריות, או כי תיאוריה מחייבים אנדרלמוסיה במיטות. כך גם פערים נוספים להם טענה ההגנה, למשל בשאלה האם חלון הבית היה סגור או לא, בשאלה האם המשיב הרים את הקומקום או שם אותו בכיור, או בהפניה לכך שהשוטר לא זיהה בבית דם (והרי לא נטען לפגיעה שתגרום לדימום). טענות אלה ודומות נוספות שהציגה ההגנה עוסקות בסוגיות שבשוליים גרסת המתלוננת, שדין להתברר בהליך העיקרי ושאינן בהן משום סתירות מהותיות.

אשר לטענה לפיה המניע לתלונה הינו הליך גירושין שיזם המשיב ובו התלונן, הרי שגם הפעם מדובר בשאלה שבמהימנות, מה עוד שאין בהליך הגירושין בפני עצמו להעיד כי התלונה היא תלונת כזב.

8. אני קובע שקיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב.

עילות המעצר והאפשרות להסתפק בחלופה

9. המעשים המיוחסים למשיב מקימים עילת מעצר ניכרת שבמסוכנות. המדובר בהתרחשות אלימה ומאיימת, שהסתיימה בפגיעה פיזית במתלוננת והמרחק בינה לבין פגיעה חמורה יותר אינו רב. לכך מתווסף רישומו הפלילי של המשיב. המדובר במי שלחובתו הרשעות רבות מתחומי הרכוש, הסמים והאלימות, המתפרשות על פני כשלושה עשורים. המשיב ריצה מאסרים. בין הרשעותיו קיימת גם הרשעה בעבירה קודמת של תקיפת בת זוג משנת 2002, והרשעות בעבירות נוספות של תקיפה ואיומים. השילוב שבין שני אלה מציג מסוכנות של ממש. עילה נוספת עניינה בחשש לשיבוש ההליכים וזאת בשים לב לקרבה אל המתלוננת ולדבריה לפיהם, לאחר ששפך מים רותחים על זרועה, איים עליה המשיב "שאם אני אלך למשטרה, הוא יהרוג אותי והוא ישלח לי אנשים להרוג אותי" (הודעה מיום 11.10.15, ש' 55).

10. ההגנה טענה כי למרות נתונים אלה יש להורות על שחרורו של המשיב ממעצר, שכן פתח דף חדש ועבר להתגורר עם בת זוג אחר במיקום שונה, וכיום הוא מטופל במרכז גמילה. מבלי לגרוע מן הצורך לשקול טענות אלה, עליו אעמוד בהמשך, הרי שהאירוע מושא כתב האישום התרחש לפני ימים ספורים וקשה לפיכך לקבל את הטענה בדבר פתיחת "דף חדש". הנתונים הקיימים מציגים עילות מעצר בעצמה משמעותית, ואפשר כי לא יהיה מנוס מהוראה על מעצר עד לתום ההליכים כדי להתמודד עמן.

11. מנגד, ונוכח הטענה האמורה והעובדה שמדובר בעבירת אלימות בתוך המשפחה, אני סבור כי בטרם הכרעה בבקשה יש צורך לקבל את חוות דעתו של שירות המבחן. זו תתרום להבנת הדינמיקה שבין המשיב למתלוננת, מידת הסיכון הנשקפת ממנו כלפיה וכלפי אחרים והיכולת, אם קיימת, להתמודד עמה ועם עילת השיבוש באמצעות תנאי שחרור. אבקש כי שירות המבחן ישוחח גם עם המתלוננת. אני מדגיש, כי אין בהחלטתי להפנות את המשיב לשירות המבחן משום הכרעה או רמז לפיהם ניתן יהיה לשחררו ממעצר. הדבר ייבחן לאחר קבלת התסקיר.

12. הדיון ידחה ליום 12.11.15 בשעה 12:00. המשיב יובא בידי שב"ס ויוזמן מתורגמן לערבית.

13. המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן, שיגיש תסקיר מעצר עד לדיון.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ו, 22 אוקטובר 2015, בהעדר
הצדדים.